

ældre, komiske Rollefag i en Aktørtrup, især da hele hans Person, frem for Alt hans kraftigt blussende Ansigtssfarve, røbede ham som en fuldtro Ven af Bordets Glæder. „Pater Rüdesheimer“ var da ogsaa det Navn, hvorunder han var bedst og videst kendt; og i fortrolig Samtale fortalte han ofte selv med stor Aabenhjærtighed, næsten med en Smule Stolthed, at en af Københavns fineste Restavratører en Gang havde kaldt ham sin næstbedste Kunde. Forøvrig var han ikke Præst i selve København men havde et indbringende Kald i Byens umiddelbare Nærhed. Men da han var Enkemand uden Børn, saaes han saa godt som daglig i Hovedstaden, hvor han betragtedes som en af Selskabslivets Seværdigheder. Han havde i de senere Aar hørt til den afdøde Generalkonsul Torms Middags-Venner, og som saadan var han ogsaa af og til bleven indbudt til Etatsraad Hansteds Hus. Her var han dog ikke særlig velset mellem Gæsterne, endskønt det var bekendt, at han i religiøs Henseende var fuldkommen rettroende, endog strengt ortodoks, og at han i sit Sogn førte en skaanselsløs Kamp mod alle Dissentere.

... Damerne anbragte sig paa Tremmebænken under Æbletræet, medens Pastor Petersen — ildrød af Varme — nedlod sig i en højrygget Have-